

TURF, Jef (Mechelen 10 maart 1932).

Werd na het behalen van het licentiaat in de natuurkunde aan de Rijksuniversiteit Gent (1956) achtereenvolgens assistent bij het Interuniversitair Kernfysisch Instituut en bij het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI). In opdracht van het KMI verbleef Turf van 1958 tot 1963 in het Geofysisch Centrum van Dourbes (Namen). In 1963 behaalde hij het doctoraat in de natuurkunde.

Turf werd in 1953, tijdens zijn studie aan de Rijksuniversiteit Gent, lid van de **Kommunistische Partij van België (KPB)**. Tijdens de staking tegen de eenheidswet in de winter 1960-1961 nam hij actief deel aan de leiding van de staking in de streek van Couvin. Gekozen tot lid van het Politiek Bureau van de KPB maakte hij in 1963 een eind aan zijn wetenschappelijke werkzaamheden en wijdde hij zich geheel aan politieke activiteit, eerst als politiek secretaris van de Federatie Gent-Eeklo, daarna als politiek directeur van *De Rode Vaan* (tot 1973) en als voorzitter van de Vlaamse Gewestraad van de KPB. Op 15 maart 1965 was hij verslaggever van de conferentie die de Vlaamse communisten wijdden aan *De houding van de Kommunistische Partij ten overstaan van de politieke ontwikkeling in Vlaanderen*. Hij oordeelde toen dat de Vlaamse KP het bindmiddel moest zijn tussen de democratische krachten van de V.B. en de Vlaamse arbeidersbeweging en de ideologische voedingsbodem voor organisaties als *Links*, *Het Pennoen* en de **Vlaamse Democraten**. In 1966 was Turf medeoprichter van het **Vlaams Marxistisch Tijdschrift** en in 1971 medestichter van het **Frans Masereelfonds**. Van 1968 tot 1988 was hij Vlaams voorzitter van de Kommunistische Partij en een van de drijvende krachten achter de federalisering van de partij. Als Vlaams voorzitter wijdde hij zich vooral aan de contacten tussen de arbeidersbeweging en de Vlaamse intelligentsia, aan de problemen verbonden met de relaties tussen marxisten en christenen en, in toenemende mate, aan de moeilijke betrekkingen van Vlaamse marxisten met de officieel marxistisch-leninistische regimes in Oost-Europa. In 1988 verliet hij de communistische partij en werkte hij als freelance journalist bij Belga, de

BRT en wetenschappelijke tijdschriften. Zijn politiek-ethische teksten publiceerde Turf in *De Nieuwe Maand*, *Vlaams Marxistisch Tijdschrift*, *Eco-Groen*, *Kritiek* en *Kruispunt*.

Turf is een Vlaamse en democratische communist. Dit bracht hem zowel in conflict met de overwegend Franstalige en unitaristische leiding van de Belgische KPB als met de dogmatische zogenaamd 'reëel socialistische' regimes in Oost-Europa. Als man van de dialoog oefende hij invloed uit op een generatie van linkse Vlaamse intellectuelen binnen en buiten de KP.

WERKEN: *Wij kijken elke dag naar de horizon*, 1964; – *Een politieke identiteit voor communisten*, 1977; – *Communist*, 1988; – *Het verval*, 1988; – met L. Apostel, G. Snijkers (e.a.), *Zonder zuilen*, 1990.

LITERATUUR: L. Peiren, 'De Kommunistische Partij van België en Hertoginnedal. Schets van het probleem Brussel in het communistisch federalisme (1960-1963)', in *Het probleem Brussel sinds Hertoginnedal* (1963). *Acta van het Colloquium VUB-CRISP van 20 en 21 oktober 1988* (Taal en Sociale Integratie, nr. 11, 1989), p. 355-371.

JAN DEBROUWERE* EN LUDO ABICHT